

סיקורת

אנשים תמימים מאמינים עדיין שסוף הגנב לתליה. גנבים מוכשרים יודעים היטב ששם קצת מאמץ. סוף הגנב לתהילה. יחס למשל את קליפורד אירווינג. עד לפיני שנה חשבו כולם שהוא סופר סוג ד', ואז בישר את הבלוף הספרותי הגדול של התקופה, סיפר כאילו יש בידיו אוטור ביוגרפיה רשמית של המיליונר הווארד יות, ומכר אותה בהון תועפות. מה שקרה לאחר מכן, ידוע לכל. האוטוביוגרפיה התגלתה כבלוף, אירווינג הועמד לדין ונידון למאסר. הצדק ניצח? לא בדיוק. כי בימים אלה, עוד לפני שילך להצטנן קצת במקום קריר, בעל קירות עבים, הודיע קליפורד בתופים וחצוצרות כי הוא מתכוון להוציא לאור ספר בשם "האמת על פרשת הווארד יות", וכמובן שכבר מכר את הזכויות להוצאת הספר לאור וגם את הזכות לפירסומו בכמה עיתונים גדולים. כך שהתעסקה לא תחסר לו בהא הכלא: הוא יצטרך לעשות כל יום חשבון בכמה מסתכמים זכויות היוצרים שלו. ותסמכו על אירווינג: הוא לא יהמין אפילו פרוטה אחת.

מחול

הרצאה

באמבטיה תורכית

להקת מחול "בת שבע" — נוכח הירח המלא", "הורודיה", "שלי" שה מתוך אחד", "אפיזודות לי" ריות".

תופעת להקת המחול בת שבע בשבוע שעבר, בתיאטרון נחמני, דמתה בכל להרי צאה כבדתמשקל הניתנת בתוך אמבט תורכי. בין אדי המים המהבילים, כשי טיפות זיעה ניגרות מן הצופים. חבל רק שאי אפשר היה להתהלך, כיאה לאותו אמבט. בעירום עם מגבת סביב המותי גיים.

מה זה גוגע למחול? ובכן, כאשר להי קה כמו בת שבע יוצאת בתוכנית חדשה, שאינה כלל ועיקר תוכנית בידור אלא דור רשת ריכוז מן הצופים לא פחות מאשר מן הרקדנים על הבימה, צריך לדאוג לתנאים מתאימים בשני צידי המתרחס. וזה לא נעשה באותו הערב.

עכשיו, צא וחשוב כיצד אפשר לראות שני מחולות ארוכים ומסובכים, שבהם מודגשת הטכניקה, הרבה יותר מן הרגש, נוכח הירח המלא — מעבר מרומנטיקה ועד אמוק לאור הירח, ואפיזודות ליריות. המתאר מבוכים שמהם אין לאדם מוצא, כאשר החום מטשטש את החושים. למר- בה המזל, גם הורודיה, סיפורה של אשה המתכוננת לקראת עתיד לא ידוע ושל שיפתחה המכינה אותה לקראת עתיד זה, וגם שלושה מתוך אחד — מעברי האדם מן הבהמיות לתרבות ובחזרה לבהמיות — שהוצגו כבר קודם, עושים רושם הרי- בה יותר מגובש ומעניין משני האחרים, לשצופים בהם במבט שני.

אלא שהאמת ניתנת להיאמר: להקת בת שבע, עם החום הכבד, ועם זה שהפעם

עברית מדוברת לא נורמלית

נואת דן בואנוץ ונתיבה בן יהודה

מרור זה הוא תוספת למזון המפורסם של דן בן אמוץ ונתיבה בן יהודה. הקוראים מוזמנים לשלוח למערכת מזים וביטויים משלהם.

מקרה עיני

תפשה שזווה

נעדי גודרה

פנתרוביק

אשף ת' ראשון במעלה, אלוף, שיאן. "שמעת אותו מנגן! אשף! אשף! אשף! אשף!" * "בסיפורים הוא אשף." * "היא אשפית בבישול — מבשלת בומבה."

כלו רעש וצלצולים: ביטוי שמשמעותו: הוא מתאמץ מאוד לעשות רושם, "עושה רוח", "עושה גלים", "משפחת רושם". "פתאום נכנס הרס", זה זה שסיפרתי לך עליו שכולו רעש וצלצולים." * "ממנו את מצפה למשהו? אה, כולו רעש וצלצולים! חוץ מזה לא מעניין אותו כלום."

בית-שי ש' בית-כסא. קיצור מעודן של המילה, בית-שימוש.

"תסלח לי, אני צריכה לבית-שי, יש לי לחץ נוראי בבטן." * "מאז שנכנסתי לשמיני, התי- ברי לי שאין בכל תל-אביב בית-שי אחד הגון."

מה-ת' יודע! ביטוי התפעלות, שפירו- שו: לא יאומן! הפלא ופלא! "מה-ת' יודע! — יש מים חמים." * "מה-ת' יודע! הרווחתי 10 לירות בוטא!"

גרביץ פ', 1) גרד באשכיו. "המורה הזה — איכס. כל השיעור גרביץ." 2) התבטל, לא עשה ולא כלום. "הוא מקטר שלוקחים אותו למילואים לחי- נם. הוא אומר שבפעם האחרונה הוא ישב שם וגרביץ חודש שלם."

זבלן ת', טרדן, "נודניק", "מבלבל את המוח". "אויזה זבלן! תפסיק כבר, שמענו עליך." * "המ'פ שיגע אותנו היום בהרצאה. זבלן, זה."

בייבי-פיס ת', כינוי לאדם הנראה צעיר מאוד למרות גילו, בעל פני-תינוק. "בייבי-פיס, אבל חתיך לא-נורמלי." * "אותך לכנסת? שמע, אולי תגדל זקן ותסתיר את הבי- בייפיס שלך?"

אונן פ', התבטל, לא עשה מאומה, הסתובב באפס מעשה. "חי! תפסיק לאונן שם. בוא הנח ותעזור קצת." * "אני למסיבה אצל זו, אני לא הולך. תמיד אצלה משעמם המחץ. כל הערב כולם מאוננים."

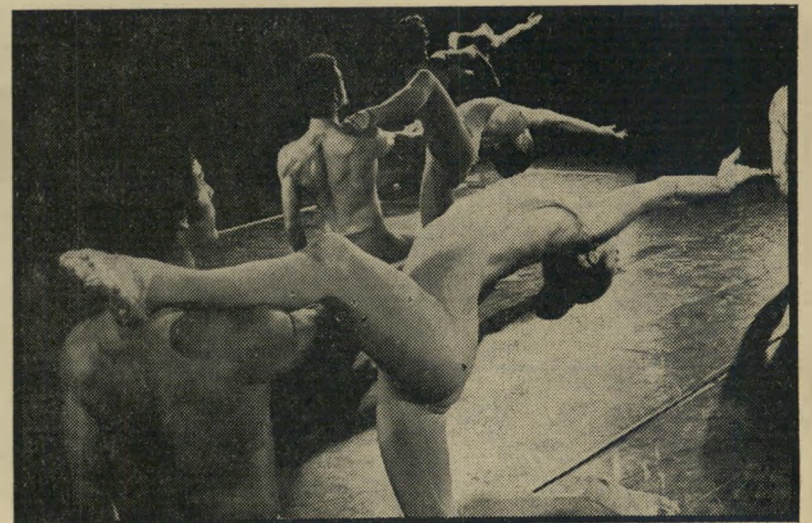
חידשה פחות מבעבר, נישארת אחד האת- רים האמנותיים המעטים במדינה.

תקליטים

החיוך הנוסוויים

של העלמה ג'ון

ג'ון באז — מבורכים יהיו... ואנאארד 1/6570.

להקת בת-שבע: "נוכח הירח המלא" אמבט אדים בבילי קייץ

סיקורת

דבר אחד יש לומר לזכותו של יגאל בשן, תהיה הדעה עליו אשר תהיה: כל תקליט חדש שהוא מוציא לאור, מהווה התקדמות ניכרת בהשוואה לקודמו. אמנם המעריצים הרבים כנראה אינם הישם בשום הבדל, משום שהשירים מגיעים באותו קצב לראשי המצעדים, אבל עובי- דה היא שלהשתחרר הוא התקליט הי- מעודן והמלוטש ביותר שהוציא יגאל עד עתה לשוק.

קודם כל, קולו מאופק יותר מבעבר, והוא נמנע מהפלגות מוגזמות לסילסולים, שהיו אופייניים לו פעם. שנית, מבחר ה- שירים שרובם נכתבו על ידי הזמר עצמו, מראה שאוזנו של הזמר ערה למיתרחש מעבר לים, ולגבי זמר החפץ להיות מעוד- כן — זו מעלה.

הקצבים לא היו מביישים כל זמר פולק-רוק בריטי או אמריקאי, ואם המנ- גינות אינן עדיין מגוונות די הצורך, רי- קשה לומר שגולד כאן מלחין בעל אי- שיות מוגדרת, הרי לפחות בעובדה אחת אין להטיל ספק: זה נעים לאוזן.

זמר יגאל בשן משתפר והולך

להיט כמו מה נשתנה הוא הישג, מכל הבחינות. עבודת הצוות, שעשה כמעט את כל התקליט (יגאל, עם התמלילן אבי קורן והמעבד אלדד שרים) יצרה הפעם צביון אחיד ואווירה נעימה השורה על כל הפיזמונים.

מה שנוגע לשרים, עיבודיו של שרים הם דוגמא זופסת לפופ בריא, טרי ורע- נן, בלי יומרות אבל מקצועי.

בסך הכל, אחד התקליטים הנעימים יותר לאוזן בשוק הישראלי, המצביע פעם נוספת על מה שהיה ידוע מזה כבר: בשן הוא אחד מאותם מתי מעט שיש לו סיכוי לעשות רושם גם אחרי שהוא עובד את נמל התעופה בלוד.

ספרים

כמעט לרצוח

את דה'גול

"יום התן" מאת פרדריק פור- סייט בהוצאת קורגי 1972, 382 עמודים — 6.55 ל"י. The Day of the Jackal — Frederick Forsyth — Corgi 1972.

הספר הזה היה אחד מרביי-המכר הגדור לים של השנה האחרונה, ואין בכך כל פלא. העיתונאי הבריטי פרדריק פורסיית הצליח, בספר זה, שהוא הספר הראשון שכתב, לשלב פרטים דוקומנטריים אמי- תיים עם עלילה מרכזית דמיונית בשלמות כזאת. שהקורא עוקב בנשימה עצורה, אחרי נסיון התנקשות שלא היה בנשיא

(המשך בעמוד 12)

ג'ון באז היא כידוע העלמה המוחה לנצח, זו שכל חיוכיה אינם אלא מבוא לדמעות וכל החיים נראים לה כעמק ה- בכא. זאת התדמית שהצליחה ליצור לעצמה בתקליטיה הרבים, ואם כי כל אלה אשר מודעים עימה מראש, טענו וממשיכים לטעון לגאונותה, החלו האת- רים לחשוף שהגברת חותרת על עצמת. מבחינה זו, צמד התקליטים החדש, מהווה הקלה ניכרת. אמנם העליצות עדיין טומנת בחובה טרגדיה, בתיסוהר, יחפ- נים ומלחמות, מחלקים עדיין ביניהם את התפקידים הראשיים, אבל הצלילים שונים. המוסיקה התרככה, וג'ון באז, שנדמה כי- אילו בשלה יותר, שרה בקצת יותר חכי- מת-חיים על המתרחש בשני צידי המית- רס: "אלוהים יעזור לכושי שיאבק עוד יום / אלוהים יעזור ללבן שיפנה לו ער- רף."

שיריה, שאת מרביתם כתבה בעצמה, רכים יותר, פחות תעמולתיים ואולי משום כך יותר משכנעים בכנותם, בין אם ה- מדובר על מוכרת פרחים איטלקיה קטנה שרצה אחריה בשעת הופעה, או על גורלם של קבצנים ללא בית, "האחרונים, ה- בודדים והעלובים."

הוספת של מיתרים, כלי נשיפה וקבוצת קצב מוגברת, מוסיפים גם הם לנוסף ה- חדש של באז. יתכן שהלוחמים על טהרת הפולקלור יקוננו על ג'ון הישנה, אבל אין ספק שרבים ישמחו לקבלה בדמותה העכשווית, בתנאי שידם תשיג לרכוש את שני התקליטים בעת ובעונה אחת.

נוה נשתנה

אצל יגאל בשן

להשתחרר — יגאל בשן, הד ארצי, 14233.